

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 5. december 2006
Kontor: Lægemiddelkontoret
J.nr.: 2006-1307-2
Sagsbeh.: KST
Fil-navn: L 51 - spørgsmål nr. 16 - svar.doc

Besvarelse af spørgsmål nr. 16 (L 51) som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 15. november 2006

Spørgsmål 16:

"Ministeren bedes kommentere høringsvaret fra Den danske Dyrlægeforening samt oplyse, hvordan erfaringer fra Europa er, hvor liberalisering er gennemført i forhold til medicinforbrug og øget resistensproblematik til følge."

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender – der i denne anledning har modtaget bidrag fra Fødevarestyrelsen – har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Det er i forbindelse med den politiske aftale om handlingsplan på medicinområdet besluttet at iværksætte nye initiativer vedrørende dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed med henblik på at fremme en hensigtsmæssig ordinationsadfærd og en rationel lægemiddelanvendelse i landbruget. Det er endvidere besluttet at følge forbruget af veterinære lægemidler meget nøje, ligesom det er besluttet at foretage en evaluering heraf.

For at sikre en fortsat hensigtsmæssig ordination af antibiotika, er der i lovforslaget indsat en bestemmelse, der forbyder en dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje at være økonomisk afhængige af eller have økonomiske forbindelser til virksomheder, som producerer, importerer eller distribuerer veterinære lægemidler.

Der skal således være vandtætte skotter mellem en praktiserende dyrlæge og medicinalvirksomheder.

Endvidere er der i lovforslaget, med henblik på at hindre en kontinuerlig antibiotikabehandling på et ikke validt diagnostisk grundlag, med fare for resistensudvikling og for fødevarer sikkerheden, foreslået indsat en hjemmel i dyrlægeloven til at påbyde en praktiserende dyrlæge at foretage en diagnostisk laboratorieundersøgelse.

Samtidigt vil samarbejdet mellem de relevante myndigheder blive styrket, og der gennemføres en øget overvågning af dyrlægernes ordinationer af lægemidler til brug i landbruget. Overvågningen skal sikre, at såvel mængden som præparatvalget ikke påvirkes af landmanden.

Hvis landmænd skifter dyrlæge mere end en gang om året, vil der ske et skærpet tilsyn med dyrlægens medicinordning til besætningen for at overvåge om skiftet af dyrlæge fører til et uforklarligt stigende medicinforbrug.

Det er derfor Fødevarestyrelsens opfattelse, at der er taget hånd, om de bekymringer som Den danske Dyrlægeforening udtrykker i sit høringssvar.

For så vidt angår erfaringer med liberalisering af veterinærmedicin kan Fødevarestyrelsen oplyse, at i Norge har distributionen af veterinærmedicin til anvendelse i dambrugserhvervet siden 1998 været tilladt uden om apotekerne, men kun som medicineret foder produceret på godkendte foderfabrikker.

Siden 1996 har produktion og salg af medicineret foder været receptpligtigt. Denne konstruktion med omsætning af fiskemedicin uden om apotekerne i Norge har ikke medført en stigning af antibiotikaforbruget i det norske fiskeopdræt i de år, som konstruktionen har fungeret.

Forslaget til en liberalisering af det veterinærmedicinske område vurderes ikke at påvirke antibiotikaforbruget i Danmark. Danmark har et lavt antibiotikaforbrug per kg produceret kød i forhold til andre europæiske lande, og denne situation skal fastholdes også efter en liberalisering af det veterinærmedicinske område.

Med de skitserede tiltag til at sikre dyrlægernes uafhængighed af landbrugsøkonomiske interesser sammenholdt med erfaringerne fra Norge bringes fødevarsikkerheden efter Fødevarestyrelsens vurdering ikke i fare.”